

Zjavenie Ježiša Krista – číslo osemnásť

Hriechy otcov

Jeff Pippenger

2023-11-19

V roku 1856 označili James a Ellen Whiteovci niekdajší filadelfský milleritský adventizmus za laodicejský. James White potom začal prostredníctvom Review and Herald predkladať tomuto hnutiu posolstvo Laodicey. V tej istej publikácii, v tom istom roku, bolo v sérii ôsmich článkov od Hirma Edsona, ktorého si Whiteovci cenili natoľko vysoko, že po ňom pomenovali svojho prvého syna, predstavené aj rozšírené svetlo týkajúce sa „sedemnásobku“ z Levitika dvadsaťšesť. Série sa skončila prísľubom, že bude v budúcnosti dokončená, no už sa nikdy znovu neobjavila. V bode prechodu hnutia prvého anjela z Filadelfie do Laodicey sa hnutie potkalo o „sedemnásobok“ z Levitika dvadsaťšesť, ktorý predstavoval vôbec prvé „časové proroctvo“, ktoré anjeli Boží viedli Williama Millera rozpoznať a zvestovať.

„Sedem časov“ bolo hlavným uholným kameňom základu milleritského chrámu. Každé prorocké znázornenie posvätného základu je znázornením Krista, lebo nikto nemôže položiť iný základ než Krista.

Lebo iný základ nemôže nik položiť okrem toho, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus.

1. Korint'anom 3,11.

Kristus nie je len základom; je aj základným kameňom, ktorý stavitelia zavrhlí a o ktorý sa potom potkli. On je tým kameňom, ktorý sa napokon stáva hlavným uholným kameňom. V dejinách milleritského hnutia bolo „sedem časov“ symbolom tohto uholného kameňa.

Kristus potvrdil zmluvu s mnohými na jeden týždeň. Štruktúra proroctva o „sedemnásobku“ proti severnému kráľovstvu Izraela (ktorú Hiram Edson rozpoznal v ôsmich nedokončených článkoch) reprodukovala totožnú štruktúru prorockého týždňa, v ktorom Kristus potvrdil zmluvu v naplnení Daniela, kapitoly deviatej, verša dvadsiateho siedmeho. Týždeň, počas ktorého Kristus zhromažďoval Izrael, je totožnou štruktúrou týždňa, počas ktorého Kristus Izrael rozptýlil. Rozptýlenie starovekého Izraela trvalo dvetisícpäťstodvadsať rokov a zhromažďovanie duchovného Izraela trvalo dvetisícpäťstodvadsať dní. Zhromaždil Izrael, aby potvrdil zmluvu, a rozptýlil Izrael pre spor svojej zmluvy. Určiť „sedemnások“ ako základný kameň milleritského chrámu je v dokonalom súlade s určením Krista ako základného kameňa. Zavrhnúť ten kameň znamená zavrhnúť Krista.

Keď Kristus v roku 1856 po prvý raz v kresťanských dejinách stál a klopal na dvere Laodicey, usiloval sa spôsobiť rozmnoženie poznania na kameni úrazu, ktorý sa stavitelia chystali odložiť bokom. O sedem rokov neskôr, alebo, ak chcete, o dvetisícpäťsto dvadsať symbolických dní neskôr, laodicejský adventizmus zatvoril dvere. Smutné je, že adventizmus odmietol uzrieť toto rozmnoženie poznania. Kameň, o ktorý sa potkýnaš, je kameň, ktorý nevidíš, no napriek tomu tam stále je.

Môj ľud hynie pre nedostatok poznania; pretože si zavrhol poznanie, aj ja zavrhnem teba, aby si mi už nebol kňazom; pretože si zabudol na zákon svojho Boha, aj ja zabudnem na tvoje deti. Ozeáš 4,6.

Kliatba „sedemnásobku“ nad južným kráľovstvom Júdu sa začala roku 677 pred Kr. a skončila 22. októbra 1844 spolu s dvetisícristo rokmi z ôsmej kapitoly Daniela, štrnásteho verša. „Sedemnásobok“ je súčasťou práve toho proroctva, ktoré bolo označené za „základ a ústredný stĺp“ adventného hnutia. Základ a ústredný stĺp adventizmu sa naplnil v tom istom čase ako viaceré ďalšie proroctvá. „Sedemnásobok“, dvetisícristo dní, Malachiáš, tretia kapitola, Daniel, siedma kapitola, trinásty verš, a podobenstvo z Matúša 25 o desiatich pannách, to všetko sa naplnilo 22. októbra 1844. Dátum 22. októbra 1844 je základným dátumom adventného hnutia a v spojení s týmto dátumom bol určený iba jeden príkaz.

A anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, pozdvihol svoju ruku k nebu a prisahal na Toho, ktorý žije na veky vekov, ktorý stvoril nebo i to, čo je v ňom, i zem i to, čo je na nej, i more i to, čo je v ňom, že času už viac nebude. Zjavenie 10:5, 6.

Sestra Whiteová stotožňuje anjela z desiatej kapitoly Zjavenia, ktorý stál na zemi i na mori, s Ježišom Kristom.

„Mocný anjel, ktorý poučoval Jána, nebol nikto menší než Ježiš Kristus. To, že položil svoju pravú nohu na more a ľavú na pevninu, ukazuje úlohu, ktorú zohráva v záverečných výjavoch veľkého sporu so satanom. Toto postavenie označuje Jeho najvyššiu moc a autoritu nad celou zemou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Kristus zaujal postoj, v ktorom stál na mori i na zemi, aby tak predstavil svoju najvyššiu autoritu. Potom pozdvihol svoju ruku a prikázal, že „času už viac nebude“. Kristus vstupoval do zmluvy s milleritmi a dal im jeden príkaz, tak ako ho dal Abrahámovi, keď s ním vstúpil do zmluvy. Prikázal Abrahámovi, aby obrezal chlapcov mužského pohlavia. Keď vstúpil do zmluvy s vyvoleným ľudom v dejinách Mojžiša, dal mnohé príkazy a medzi nimi aj nariadenie, že archy sa smú dotýkať iba kňazi. Dňa 22. októbra 1844 pozdvihol svoju ruku a prisahal, že prorocký čas už viac nemá byť začleňovaný do biblických proroctiev. Ježiš sa venoval téme „časov a období“, keď vystupoval do neba v oblaku anjelov, čím tak predobrazoval nanebovstúpenie dvoch svedkov ako znamenie. To, čo vtedy prikázal, sa týkalo „časov a období“.

Keď sa teda zišli, spýtali sa ho: Pane, či v tomto čase znovu obnovíš kráľovstvo Izraelu? A on im povedal: Nie je vašou vecou poznať časy alebo obdobia, ktoré Otec ustanovil vo svojej vlastnej moci. Ale prijmete moc, keď na vás zostúpi Duch Svätý; a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celom Judsku, i v Samárii, až po samý kraj zeme. Skutky 1:6–8.

Ježiš nepovedal, že nejestvujú časy a obdobia, lebo hovoriac prostredníctvom Šalamúna potvrdil, že jestvujú „časy a obdobia“.

Všetko má svoj čas a každé predsavzatie pod nebom má svoju chvíľu: Kazateľ 3:1.

V biblickom zázname sú „časy a obdobia“, ktoré sú svedectvami o Palmonim, „Podivuhodnom Počtárovi“, avšak od 22. októbra 1844 bolo Božiemu ľudu prikázané, aby už nikdy znovu

nepredkladal prorocké posolstvo zavesené na čase. Ježišova rada učeníkom tesne pred tým, ako vystúpil na nebesia, predstavuje dejiny tesne predtým, ako bude Jeho očistený ľud vyzdvihnutý ako zástava v jedenástej kapitole Zjavenia, a zhoduje sa s príkazom, ktorý dal 22. októbra 1844. V základnom dátume adventizmu Kristus prikázal, že už nemajú byť nijaké ďalšie prorocké posolstvá založené na čase, a pri svojom nanebovstúpení, ktoré bolo predobrazom vystúpenia dvoch svedkov v jedenástej kapitole Zjavenia, tento príkaz zopakoval.

„Nech sa všetci naši bratia a sestry majú na pozore pred kýmkoľvek, kto by určoval čas, keď má Pán splniť svoje slovo vzhľadom na svoj príchod alebo vzhľadom na ktoréhoľvek iné zasľúbenie osobitného významu, ktoré dal. ‚Nie je vašou vecou poznať časy alebo doby, ktoré Otec ustanovil svojou vlastnou mocou.‘ Falošní učitelia sa môžu javiť ako veľmi horliví pre Božie dielo a môžu vynakladať prostriedky, aby svoje teórie predložili svetu i cirkvi; no keďže miešajú blud s pravdou, ich posolstvo je posolstvom zvodu a povedie duše na falošné cesty. Treba sa s nimi stretnúť a postaviť sa proti nim nie preto, že sú zlými ľuďmi, ale preto, že sú učiteľmi nepravdy a usilujú sa vtlčiť nepravde pečať pravdy.“ Testimonies to Ministers, 55.

Sestra Whiteová jasne uviedla, že nikdy nebudeme mať časové posolstvo, ktoré by určovalo čokoľvek mimoriadne významné, nielen jeho Druhý príchod. Časové proroctvo, ktoré bolo témou mileritského hnutia, sa skončilo 22. októbra 1844 a jediným pokynom spojeným s týmto základným dátumom bolo, že čas už nikdy nemá byť znovu používaný pri predkladaní Božieho posolstva.

Na počiatku hnutia prvého anjela, práve v bode prechodu z Filadelfie do Laodicey, bolo dané rozšírené svetlo o základnej pravde milleritického hnutia. O sedem rokov neskôr, alebo o dvetisícpäťstodvadsať symbolických dní neskôr, alebo o jednu „púšť“ neskôr, v roku 1863, stavitelia odložili základný kameň „sedemnásobku“.

V záverečnom hnutí tretieho anjela, práve v bode prechodu z Laodicey do Filadelfie, je daná skúška, ktorá zahŕňa vyznanie hriechov otcov. Skúškou základu pre otcov bolo „sedem časov“, ktoré boli ich základným kameňom. Pohrdne záverečné hnutie jediným príkazom spojeným so základným dátumom, tak ako ich otcovia pohrdli svojím základným kameňom?

Áno. Celkom iste urobili práve to. Opakovali hriechy svojich otcov.

Ich otcovia nezhráli v základnom dátume, lebo okrem iného boli v tom základnom dátume ešte stále filadelfskí. Ich otcovia zlyhali vo svojej základnej skúške, keď sa premenili na Laodiceu a zavrhlí „sedem časov“ spolu s jeho narastajúcim svetlom.

Ich zásadnému zlyhaniu v roku 1863 predchádzalo sedem rokov, počas ktorých Kristus kopal na dvere ich laodicejských srdiec. Sedem rokov je symbolom „sedemkrát“ a „púšte“. Po „púšti“ v rokoch 1856 až 1863 neobstáli vo svojej základnej skúške.

Pri prvom sklamaní hnutia tretieho anjela Boží ľud zhrešil tým, že odmietol jediné prikázanie priamo spojené so základným dátumom. Rozhodli sa začleniť časové predpovedanie do prorockého posolstva, hoci vedeli lepšie. Tým zopakovali hriech Mojžiša, ktorý zanedbal obrezať svojho syna, a hriech Uzazu, keď sa dotkol archy, čo vedel, že má zakázané urobiť. Hnutie tretieho

anjela urobilo to, o čom vedelo, že nie je správne! Ak si niekto želá túto skutočnosť premaľovať, nech potom použije zvyšok plechovky farby, aby zakryl pravdu, že Mojžiš aj Uzza zhrešili a prejavili vzburu proti Božej vôli, keď predobrazovali prvé sklamanie poslednej zo všetkých reformačných línii — reformačnej línie, na ktorú každá reformačná línia ukazovala vopred. Znázornenia prvého sklamanie v reformačných líniiach nesú podpis Alfya a Omegy a záznam v nich je na úžitok Božiemu ľudu, aj keď Boží ľud odmieta mať z neho úžitok.

Hnutiu prvého anjela bolo dané obdobie siedmich rokov, ktoré je symbolom púšte „siedmich čias“, aby prijalo laodicejské posolstvo spolu so svetlom „siedmich čias“. Kliatba „siedmich čias“ je kliatbou vyvrhnutia z úst Pána. V roku 1863 zopakovali dielo znovuvystavania Jericha, dielo, ktoré obsahovalo „kliatbu“. Sedem rokov od roku 1856 do roku 1863 je miniatúrnym znázornením vzbury otcov starovekého Izraela, ktorých hriech na nich priviedol kliatbu „siedmich čias“. Moderný Izrael v roku 1863 zopakoval hriechy svojich otcov.

Hnutie tretieho anjela neobstálo v skúške prvého sklamanie tak isto, ako Mojžiš a Uzza. Vtedy boli zabíjani na uliciach na „púštne“ obdobie troch a pol dňa. Teraz sú zvukom Tešiteľa formovaní do tiel. Zvuk Tešiteľa je vydávaný prostredníctvom „hlasu“ na púšti a teraz sú postavení pred skúšku, nie určovania času, ale „sedemnásobných časov“. Skúšku určovania času už raz neobstáli.

Nie sú skúšaní v tom, či veria, že „sedem časov“ je platná pravda, lebo už predtým vydali svedectvo, že „sedem časov“ prijímajú ako platné proroctvo. Vyznali, že veria proroctvu o dvetisícpäťstodvadsiatich rokoch rozptýlenia. Môžu si však neuvedomovať, že existuje nové skúšajúce svetlo o „siedmich časoch“. Stoja tam, kde stáli ich otcovia v roku 1856. Nové svetlo spočíva v tom, že tri a pol dňa zo Zjavenia jedenástej kapitoly neoznačujú iba Francúzsku revolúciu, ale sú teraz skutočnosťou prítomnej pravdy.

Je otvorenie skrytých dejín siedmich hromov a otvorenie siedmej pečate skutočne dvoma svedkami, ktorí dosvedčujú, že Zjavenie Ježiša Krista sa teraz odpečatuje? Ak je to tak, je potom skutočne pravda, že celá kniha Zjavenia hovorí o posledných dňoch? Ak je to pravda, potom predstavujú tri a pol dňa čas meškania v podobenstve o pannách? Ak je to tak, potom náprava „sedemkrát“ skutočne predstavuje príkaz, ktorý musia splniť tí, ktorí sa podieľali na predpovedi z Nashvillu z 18. júla 2020?

Páni! Toto je pre vás skúška! Musia tí, ktorí sa prebudia a uvedomia si, že sa nachádzajú v čase meškania, na konci tých troch a pol dňa skutočne činiť pokánia za svoje hriechy i za hriechy svojich otcov? Bol naozaj hriechom nezohľadniť príkaz, aby sa v predpovedi nepoužíval čas?

Tým, ktorí zaujali stanovisko, že nenaplnená predpoveď o Nashville bola akýmsi Bohom zamýšľaným úmyslom, a ktorí sa následne pokúšali toto tvrdenie obhájiť, by som pridal ešte jedno pozorovanie, popri hriechu používania času v Božích proroctvách. To, čo sa stalo s falošnou predpoveďou o Nashville, nebolo jednoducho prejavom vzbury proti Kristovmu príkazu v roku 1844; bol to čin, ktorý tým, čo stoja mimo adventizmu, hovoril, že predpovede nachádzajúce sa v Duchu proroctva sú chybné. Bola to potupa na spisy Ducha proroctva. Poskytuje to dôkaz tým, čo sú vo svete, že spisy Ellen Whiteovej sú rovnako dôležité ako spisy Josepha Smitha alebo Nostradama. Drahocenné slová Ellen Whiteovej boli skazené podlými slovami našej vzbury.

Nebola to len vzburá proti Kristovi, ktorý je Slovom Božím; zároveň to bola vzburá proti Duchu prorockta. Ján bol prenasledovaný na ostrove, ktorý sa volá Patmos, nie preto, že by svoje ľudské názory postavil nad Bibliu a Ducha prorockta, ale preto, že týchto dvoch svedkov poslúchal.

Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spoluúčastníkom súženia, i kráľovstva a trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove zvanom Patmos pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Zjavenie 1,9.

Pri svojom prvom sklamaní sme zopakovali hriechy nášho otca Mojžiša a potrebujeme to vyznať. Potrebujeme to vyznať, lebo teraz sme pri roku 1856. Teraz je nové svetlo o „siedmich časoch“, tak ako bolo aj vtedy. Teraz sme pri prechode z Laodicey do Filadelfie, tak ako počiatkové hnutie bolo v roku 1856 pri prechode z Filadelfie do Laodicey. V roku 1856 naši otcovia zastavili publikovanie vzrastu poznania týkajúceho sa „siedmich časov“. Možno nedokážeme zastaviť publikovanie toho svetla, no iste môžeme zavrieť dvere svojich sŕdc pred týmto svetlom. Môžeme predstierať, ako to robili pôvodní stavitelia Adventistov siedmeho dňa, že ten kameň tam v skutočnosti nebol, a naďalej sa oň potkýnať. Náš problém je v tom, že nemáme viac než jedno storočie na to, aby sme strčili hlavu do piesku, lebo súdy sa už začínajú.

Ak dovolíme Alfe a Omega, aby nás učili zásadou, že koniec veci je znázornený začiatkom veci, môžeme ľahko vidieť, že Alfa a Omega ukazujú, že predpoveď o Nashville bola predobrazená našimi otcami. Keď uznáme túto pravdu, budeme potom postavení pred skutočnosť, že od tejto predpovede bolo každé úsilie vytvoriť nejaký druh ľudskej logiky na ospravedlnenie neúspešnej predpovede ničím iným než figovým listom. Potom uvidíme, že Boh s nami nekráčaľ, kým sme boli v krajine nepriateľa. Bol tam, ale iba v tom zmysle, že klopal na dvere sŕdc a hľadal vstup. Ak sa figový list ľudskej logiky odstráni, potom možno tiež uvidíme, že popieranie, alebo chybná ľudská logika, ktorú sme použili na ospravedlnenie predpovede o Nashville, je dôkazom, že sme kráčali v rozpore s Kristom.

V roku 1856 sa filadelfský adventizmus premenil na Laodiceu a oni o tom vedeli. Pán to potvrdil slovami prorokyne i jej manžela. Kristus, stojac pri dverách tých laodicejských sŕdc, ponúkol, že vojde a bude s nimi stolovať. Pokrm, ktorý priniesol, aby z neho pri večeri jedli, bol základným kameňom „sedemnásobných časov“. Odmietli.

V roku 2023 posledné hnutie teraz prechádza z Laodicey do Filadelfie, lebo ôsma cirkev je zo siedmich cirkví. Pán Alfa i Omega to potvrdil skrze svoje slovo „pravdy“. Kristus teraz stojí pri dverách tých nedávno mŕtvych suchých kostí a ponúka, že vojde a bude s nimi stolovať; a pokrm, o ktorý sa s nimi chce podeliť, je totožný pokrm, o ktorý sa pokúsil podeliť s ich otcami v roku 1856. Nie sú to jednoducho iba základné prvky učenia o „siedmich časoch“, ako to bolo pre ich otcov v roku 1856. Nie, je to trpký liek „siedmich časov“ a tento liek si vyžaduje taký druh pokory, ktorý sa často ťažko prehľta.

A slovo Hospodinovo prišlo ku mne znovu takto: Syn človeka, povedz kniežaťu Týru: Takto hovorí Pán Hospodin: Pretože sa tvoje srdce povýšilo a povedal si: Som boh, sedím na Božom tróne uprostred morí, hoci si človek, a nie Boh, a svoje srdce si staviaš ako srdce Božie. Hľa, si múdrejší ako Daniel; nijaké tajomstvo pred tebou nemožno ukryť. Ezechiel 28:1–3.

Možno sme my, ktorí sme sa podieľali na predpovedi v Nashville, múdrejší než Daniel?

V prvom roku jeho kraľovania som ja, Daniel, porozumel z kníh počtu rokov, o ktorých zaznelo slovo Hospodinovo k prorokovi Jeremiášovi, že naplní sedemdesiat rokov spustošenia Jeruzalema. A obrátil som svoju tvár k Pánovi Bohu, aby som ho hľadal modlitbou a prosbami, v pôste, v smútočnom rúchu a v popole. A modlil som sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, vyznával som sa a vravel som: Ach, Pane, veľký a hrozný Bože, ktorý zachovávaš zmluvu a milosrdenstvo tým, čo ťa milujú a zachovávajú tvoje prikázania; zhrešili sme, páchali sme nepravosť, konali sme bezbožne a vzbúrili sme sa, odchyľili sme sa od tvojich prikázaní i od tvojich súdov. Nepočúvali sme ani tvojich služobníkov, prorokov, ktorí hovorili v tvojom mene našim kráľom, našim kniežatám, našim otcom i všetkému ľudu krajiny. Tebe, Pane, patrí spravodlivosť, ale nám zahanbenie tváre, ako je tomu dnes: judským mužom, obyvateľom Jeruzalema i celému Izraelu, tým blízkym i tým ďalekým, vo všetkých krajinách, do ktorých si ich rozohnal pre ich nevernosť, ktorou sa prehrešili proti tebe. Pane, nám patrí zahanbenie tváre, našim kráľom, našim kniežatám i našim otcom, pretože sme zhrešili proti tebe. Pánovi, nášmu Bohu, patria milosrdenstvá a odpustenia, hoci sme sa proti nemu vzbúrili. Neposlúchali sme hlas Hospodina, nášho Boha, aby sme chodili podľa jeho zákonov, ktoré nám predložil skrze svojich služobníkov, prorokov. Áno, celý Izrael prestúpil tvoj zákon a odvrátil sa, aby nepočúval tvoj hlas; preto sa na nás vyliala kľatba i prísaha, ktorá je napísaná v zákone Mojžiša, služobníka Božieho, lebo sme zhrešili proti nemu. A potvrdil svoje slová, ktoré hovoril proti nám a proti našim sudcom, ktorí nás súdili, tým, že na nás priviedol veľké nešťastie; lebo pod celým nebom sa nestalo nič také, ako sa stalo nad Jeruzalemom.

Ako je napísané v zákone Mojžišovom, všetko toto zlo prišlo na nás; a predsa sme sa nemodlili pred Hospodinom, svojím Bohom, aby sme sa odvrátili od svojich nepravostí a porozumeli tvojej pravde. Preto Hospodin bdel nad týmto zlom a dopustil ho na nás; lebo Hospodin, náš Boh, je spravodlivý vo všetkých svojich skutkoch, ktoré činí, ale my sme neposlúchali jeho hlas. A teraz, Pane, Bože náš, ktorý si vyviedol svoj ľud z egyptskej krajiny mocnou rukou a získal si meno, ako je tomu dnes, zhrešili sme, konali sme bezbožne. Pane, podľa celej svojej spravodlivosti, prosím, odvráť svoj hnev a svoju prchivosť od svojho mesta Jeruzalema, svojho svätého vrchu; lebo pre naše hriechy a pre nepravosti našich otcov sa Jeruzalem a tvoj ľud stali potupou všetkým vôkol nás. A tak teraz, Bože náš, vyslyš modlitbu svojho služobníka a jeho prosby a rozjasni svoju tvár nad svojou spustošenou svätyňou pre Pánovo meno. Nakloň, môj Bože, svoje ucho a počuj; otvor svoje oči a pohliadni na naše spustošenia a na mesto, ktoré sa nazýva tvojím menom; lebo nepredkladáme ti svoje prosby pre svoje spravodlivé skutky, ale pre tvoje veľké milosrdenstvo. Pane, počuj; Pane, odpusť; Pane, pozoruj a učiň; neodkladaj pre seba samého, môj Bože, lebo tvoje mesto a tvoj ľud sa nazývajú tvojím menom. A kým som ešte hovoril a modlil sa a vyznával svoj hriech i hriech svojho ľudu Izraela a predkladal svoju úpenlivú prosbu pred Hospodinom, svojím Bohom, za svätý vrch svojho Boha, áno, kým som ešte hovoril v modlitbe, muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na začiatku, priletel rýchlym letom a dotkol sa ma v čase večernej obete. A poučil ma, hovoril so mnou a povedal: Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal múdrosť a porozumenie. Daniel 9:2–22.